

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 22 Września r. s. 1819 roku.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie
	dnia 21 godz. 3 z połu.	27 cal. 11, 4, lin.	+ 16, 5 stopn.	Zachodni	Pogoda
	- 21 godz. 9 wiecz.	27 - 11, 5, -	+ 12, -	Zachodni	Pogoda
	- 22 godz. 6 z rana	27 - 11, 6,	+ 9, 5 -	Zachodni	Pogoda

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, d. 25 września.

Z niewymówném upragnieniem oczekuje stolica tuteysza przybycia N. Pana, wkrótce spodziewanego. Poprzedził go już JW. Minister Hrabia *Capo d'Istria*, który powracając z Londynu zjechał tu w przeszły wtorek.

Onegdaj nadeszły tu kredens i kuchnia dworska.

Wczoraj obchodzono tu rocznicę urodzin N. W. Xiężny *Anny Pawłowny*, dostoyney małżonki Królewica następcy tronu Niderlandzkiego, przez nabożeństwo i *Te Deum* w katedralnym kościele, a wieczorem przez oświecenie domów.

PRUSSY.

Berlin dnia 18 września. Po odebraney tu wiadomości o śmierci Xiążęcia *Blüchera Wahlstadt*, rozkazał Król Jmć wziąć żałobę wojsku na 8 dni. Wspomniony Xiąże, feldmarszałek pruski, zaszczycony wszystkimi celniejszymi orderami wojskowemi europejskimi, urodził się d. 16 września 1742 roku w *Rostoku*. Gdy miał lat 14, oyciec jego, rotmistrz w wojsku Heško-Kasselskiem, posłał go na początku siedmioletniej wojny na wyspę *Rügen*, gdzie, widząc huzarów szwedzkich, nabrał ochoty do stanu żołnierskiego. Mimo więc rady i woli rodziców i krewnych swoich, zaciągnął się do szwedzkiego pułku huzarów, odprawił pierwszą kampaniją przeciwko Prussakom, a zabrany w niewolę, i skłoniony przez pułkownika *Belling*, wszedł w służbę Pruską, i został wymieniony za innego oficera szwedzkiego. Urażony zaś o to, iż go wawansie pominięto, żądał uwolnienia od dalszej służby, co też otrzymał ze stopniem rotmistrza; gospodarował potem na wsi, którą posiadał, i został radcą ziemiankim. Po śmierci *Fryderyka II*, od którego czuł się skrzywdzonym, wszedł znowu do dawnego swego pułku w stopniu majora, został wkrótce dowódcą tego pułku, i walczył mężnie w kampanijach roku 1793 i 1794 nad *Renem*. Świadcami dzieł jego wojennych są: *Orchies*, *Luxemburg* i *Frankenstein*. W okolicach *Oppenheim*, *Kirweiler* i *Ederheim* odniósł znaczne nad nieprzyjacielem korzyści. W nagrodę zaś świetnej bitwy pod *Leystadt*, otrzymał stopień jenerała-majora, i dowództwo wo-

yska nad niższym *Renem*. Pokóy przywiódł go do przykrey nieczynności, z której go znowu woyna w roku 1806 na pole bitwy pod *Auerstedt* powołała, a z przyczyny nieszczęśliwego jej wypadku, udał się z większą częścią jazdy za odwrótem Xiążęcia *Hohenlohe* do Pomeranii. Składał lewe skrzydło; znaczna jednak odległość dzieliła jenerała *Blüchera* od Xiążęcia *Hohenlohe*. Nagłym więc pochodem dzień i noc chciał się z nim złączyć. Tymczasem Xiąże *Hohenlohe* kapitulował niedaleko *Prenzlau*. Odcięty *Blücher* od *Szczecina* wpadł do Xięztwa meklemburskiego, gdzie się w okolicach *Dambeck* z korpusem Xiążęcia weymarskiego połączył. Znadto atoli szczupłe miał siły, aby się dostał do *Odry*. Scisnięty od *Murata*, Xiążęcia *Ponte-Corvo* i *Soulta*, jeden tylko widział sposob ratunku przeprawiając się przez rzekę *Trave*. Poszedł do *Lubecki*, a gdy to miasto szturmem zdobyto, cofnął się znowu za wspomnianą rzekę, d. 7 listopada musiał kapitulować przy *Ratkau*, zastrzegając sobie wyraźnie, iż proponowaną sobie przez Xiążęcia *Ponte-Corvo* kapitulacją jedynie tylko dla niedostatku potrzeb wojennych i żywności przyymuje. Jako jeniec wojenny został wkrótce wymieniony za jenerała francuzkiego *Victora*. Przybył do *Królewca*, z kąd go zaraz posłał Król z wojskiem na statkach do *Stralsundu*, aby pomógł bronić Pomeranii szwedzkiej i wspierał działania Szwedów. Po tylżyckim pokoiu otrzymał *Blücher* dowództwo wojska w Pomeranii, lecz wkrótce na wezwanie *Bonapartego*, wraz z innemi znakomitemi mężami, uwolniony od dalszej służby, nie należał do posiłkowego korpusu pruskiego przy wojsku francuzkiem w Rossyi w lecie roku 1812. Gdy zaś potem Monarcha jego złączył się z N. Cesarzem *Alexandrem* dla skruszenia więzów, które przemoc Francuzów Niemcom ukuła, i gdy całe Prussy powstały dla pomśczenia się hańby, *Blücher*, wtedy już 70cioletni starzec, był jednym z naczynniejszych. Objął naczelne dowództwo wojska pruskiego, i połączony z nim Rossyjskiego korpusu jenerała *Winzingerode*, okrył się sławą w bitwie pod *Lützen*, stoczonyj dnia 2 maja 1813, za co wkrótce otrzymał od N. Cesarza *Alexandra* order s. *Jerzego*, a przez usiłowania swoje w okolicach *Bautzan* i *Hochkirch*, nowe sobie zjednał laury, a nadewszystko wieniec zwyciężki w stanow-

czy bitwie nad rzeką *Katzbach*, d. 26 sierpnia. Zniszczył tam korpus *Macdonalda*, oczyścił cały Śląsk od Francuzów i wojsko jego otrzymało chlubne nazwisko *wojska śląskiego*. Sam *Bon parte* na próżno chciał wstrzymać tego starego Rycerza, którego przez szyderstwo *generałem huzarów* nazywał; Rosyianie zaś nazywali go *Marschal Vorwärts* (marszałkiem naprzód.) Wtargnął *Blücher* do Łuzacyi, przeprowadził się d. 3 października pod *Wartonburgiem* przez *Elbę*, posunął się ku *Lipskowi*, poraził d. 16 października marszałka *Marmont* przy *Möckern*, id. 18 tegoż miesiąca znacznie się przyłożył do zupełnego pokonania dumnego nieprzyjaciela. Nazajutrz wszedł pierwszy z wojskiem swoim do *Lipska*. Marszałek *Vorwärts* (tak go bowiem odtąd nazywano) przeprowadził się d. 1 stycznia 1814 za *Ren*, osadził d. 17 *Nancy*, wygrał dnia 1 lutego bitwę pod *la Rothiere*, posunął się ku *Paryżowi*, lecz gdy skrzydłu jego zagrożono, musiał się w lutym cofnąć do okolic *Chalons*; na początku atoli marca posunął się znowu, i świetnym zwycięstwem pod *Laon*, d. 9 marca odniesionem, otworzył wojsku sprzymierzonemu drogę do *Paryża*. Dnia 31 marca, po stanowczy bitwie na wzgórzach *Montmartre*, wszedł pierwszy raz do stolicy Francyi. Nagradzając Monarcha zasługi jego, mianował go Xiążęciem *Wahlstadt*, na pamiątkę jednego z pierwszych jego i najważniejszych zwycięstw pod *Wahlstadt* nad rzeką *Katzbach*, i stosownie przeznaczył mu uposażenie. Gdy w czerwcu towarzyszył Królowi do Anglii, otrzymał od Xięcia Rejenta wizerunek jego, naród zaś przyjął go z wielkiem uniesieniem radości, i na znak szacunku, został mianowany w *Oxford* doktorem prawa. Wróciwszy z *Londynu*, czując nadwątlone zdrowie, udał się do dóbr swoich w Ślązku, gdzie bawił do roku 1815, kiedy wyładowanie *Bonapartego* we Francyi powołało go znowu do boju. Poprowadził wojsko do Niderlandów, i na granicy francuzkiej, gdzie wszystkie korpusy jego razem nadeść nie mogły, napadnięty d. 16 czerwca od *Bonapartego*, został pobity i odparty. Przywalony koniem, którego pod nim śmiertelnie raniono, zaledwie sam nie zginął lub nie dostał się w niewolę. Niezrażony tém nieszczęściem, wszystko wkrótce naprawił, tak dalece, iż we dwa dni potém odwrócił podobną porażkę pod *Waterloo*, i przez śpieszne, śmiałe i szczęśliwe przybycie pod *Belle-Alliance* wyrwał zwycięstwo wodzowi Francuzów. Nieprzyjął proponowanego sobie rozejmu, ruszył naprzód, przymusił *Paryż* do kapitulacji, i powtórnie wszedł jako zwycięzca do tej stolicy. W nagrodę tych nowych zasług, zaszczycił go Monarcha oddzielnym i dla niego tylko samego przeznaczonym orderem; posiadał już bowiem wszystkie dostojności i znaki honorowe. Posłał mu Król wielki żelazny krzyż, otoczony złotymi promieniami; z tém łaskawem oświadczeniem, iż lubo wie dobrze, że złote promienie blasku zasług jego powiększyć nie mogą, miło mu wszelako dać dowód ich uznania przez powierzchną odpowiadającą oznakę. Będąc Monarcha w *Kapsdorf* odwiedził go d. 6 b. m. złożonego chorobą w *Krieblowitz*, dokąd wysłał był wprzód doktora *Wiebel*, przyboczego swojego lekarza. Zabawił Król niejaki czas przy łóżku Xiążęcia, ścisnął go czu-

le ze łzami w oczach za rękę, życząc mu przedkiego wyzdrowienia, co chory bohater, tracący już prawie przytomność umysłu, przyjął z żywą oznaką wdzięczności. (*Z gazet berliń.*)

W *Wrocławiu* przyklepiono po ulicach bezimiennie pismo przeciwko żydom, lecz policya natychmiast je zedrzeć kazała, i żadnego żyda nie napastowano.

We wszystkich uniwersytetach pruskich było w środku tego lata 2,907 uczniów, to jest: w *Berlinie* 1,011; w *Halli* 745; w *Wrocławiu* 421; w *Królewcu* 206; w *Bonn* 205; w *Greifswald* 65. Między temi zaś uczniami było 2,164 krajowców, a 743 cudzoziemców, 994 sposobilo się na teologów, 847 na prawników, 615 na lekarzy, i 455 na filozofów, filologów i kameralistów. Było zaś pomiędzy temi 2,907 uczniami 3 Xiążąt, 27 Hrabów, 12 Baronów, 211 szlachty i 2,654 mieszczan.

NIEMCY

Ludwigsburg, dnia 8 września. Na sessyi Stanów dnia 6 b. m. przeczytano uchwaloną do Króla prośbę, aby obrady publicznie się odprawiały. Po żwawych potém sporach przyjęto bez żadney odmiany pierwszy rozdział wiadomego w treści projektu konstytucyi, o królestwie. Nazajutrz, wice-Prezes *Weishaar* zdał sprawę o 4tym rozdziale wspomnianego projektu tyczącego się władz krajowych, i drugi rozdział tegoż projektu o Królu, następnie tronu i rejencyi, przyjęto, z tą tylko odmianą, iż Monarcha powinien wyznawać jedną z 3 religii chrześcijańskich.

Od brzegow Menu, dnia 11 września. W. Xiążę Badeński wyznaczył oddzielną kommissyą do rozpoznania napaści żydów w *Heidelbergu*.

Przed kilku dniami napastowano także żydów w *Kassel*. Pospólstwo zebrało się nagle wieczorem przed domem bankiera *Arona Gans*, żyda, i zaczęło wołać *Hepp!* Ani żołnierze, ani policyanci nie mogli schwytać nikogo z wołających. Gdy się to działo, zgaszono natychmiast wszystkie świece w domu owego żyda, który nazajutrz podał skargę do władzy policyney, i prosił o opiekę. Zapewniono mu ją, równie jak innym żydom, którym jednak zalecono, aby się skromnie sprawowali.

Dnia 8 b. m. wydało w *Darmstat* obwieszczenie z powodu napaści żydów. Wyrażono w niem: — Bolesne doświadczenie nauczyło, iż nikczemne i godne kary przedsięwzięcia, jakich się pospólstwo w pewnym niemieckim mieście przeciwko bezpieczeństwu żydów dopuściło, rozciągały się, właśnie jak zaraza, do innych także miast w Niemczech, lubo się tego nie można było spodziewać w wieku, w którym się ludzie chlubią oświatą i liberalnym sposobem myślenia. Postanowiono, iż gminy są odpowiedzialne za wszelką szkodę, jakąby nadal żydom zrzędzono.

Jarmark w *Frankforcie* nad *Menem* nie był bardzo liczny. Wielu żydów, bojąc się nowych rozruchów, nie przyjechało zza granicy; zabroniono, oraz żydom chodzić w czasie jarmarku z towarami po domach.

Na 32giey sessyi eymu związku niemieckiego, odprawioney dnia 2 b. m. w *Frankforcie*, oświadczył poseł Pruski, iż Monarcha jego chce się przyłożyć do pensyi dla byłych jezuitów w *Moguncyi*.

Zasłużona niedawno Królowa Hiszpańska, jadąca pod nazwiskiem Hrabiny *Plauen*, przybyła dnia 4 b. m. do *Wurzburga*. Nazajutrz była na kazaniu w kościele katedralnym, a potem na mszy w kaplicy zamkowej. Po południu zaś udała się na nieszpory do kościoła katedralnego, oglądała relikwije ś. *Brunona*, biskupa, i skarbiec. Wieczorem zaszczyciła obecnością swoją teatr, gdzie grano drama pod napisem: *Król Lear*; a dnia 6 b. m. po mszy puściła się w dalszą drogę do Hiszpanii przez *Strazburg*.

Publiczność w *Frankforcie* częściej teraz, niż dawniej, widzieć może Hrabinią *Gothland*, Królową *Szwedzką*, której, siostra jej, małżonka *Józefa Bonapartego*, z córkami swemi towarzyszy. Przejeżdża się każdego dnia zrana.

Zawarta przed dwoma laty między wielu uniwersytetami niemieckimi i zagranicznymi umowa względem wzajemnego udzielenia sobie nowo wychodzących pism akademickich, coraz większego nabiera wzrostu. Należą do niej uniwersytety niemieckie: w *Berlinie*, *Wrocławiu*, *Erlangen*, *Freyburgu*, *Giessen*, *Getyndze*, *Greifswald*, *Halli*, *Heidelbergu*, *Jena*, *Kiel*, *Królewcu*, *Landshut*, *Marburgu*, *Rostoku*, *Tubindze* i *Würzburgu*; tudzież zagraniczne uniwersytety: w *Krakowie*, *Warszawie*, *Dorpat* i *Kopenhadze*. Spodziewać się należy, iż wszystkie uniwersytety w *Rossyi* i *Niderlandach* pójdą za tym przykładem.

Wydrukowane w pewnym mieście niemieckim pisemko: *Czyli w Niemczech można się obawiać rewolucyi?* zawiera między innymi:— „Nie trzeba zapominać, iż nayokropniejsze wzruszenia często z małych przyczyn pochodzą, które niesłusznie, trefunkiem, lubimy nazywać. Początkowe oznaki straszego poruszenia ludu, bardzo łatwo i często ułodzić mogą. *Massa* leży bez ruchu w gnuśnej spokojności, lecz łatwo poruszyć się może; iskra jest przygaszona, lecz ją lekkie dmuchnienie rozniecić potrafi. Słabe uderzenie wybije kamień ze zgnitego muru, który się potem cały obala. Skok kozy, wlatywanie orła, zrzucanie zwierchołka *Alp*, mały ułamek lodu, który spadając, powiększa się z łoskotem w ogromną masę śniegu, i przyjemną dolinę zasypuje. Człowiek może zaiste w przyzwoitym czasie zrobić co chce z kamieniem, iskrą i kawałkiem lodu, ale nie z walącym się gmachem, zapaloną i wylatującą na powietrze miną, i spadającą ogromną masą śniegu. Nie powinniśmy więc lekce ważyć ścierania się stronnictw w Niemczech, jakkolwiek często śmiesznymi się wydają.”

ANGLIA.

Londyn dnia 7 września, Pan *Robert Wilson*, członek Parlamentu obrany przez obywateli w *Southmark*, a bawiący teraz w *Paryżu*, napisał do wspomnianych obywateli ubolewając nad wypadkami w *Manchester*, i oświadczając, iż skoro zechcą odprawić zgromadzenie, zjedzie umyślnie, i będzie im przewodniczył.

Sąd przysięgłych w *Lancashire* odrzucił skargę *Hunta* przeciwko wymienionym żołnierzom jazdy milicyi, oskarżonym o umyślne kaleczenie spokojnie zgromadzonego ludu.

Słychać, iż Pan *Burdett* ofiarował 200 gineów na zbieraną publicznie w *Manchester*

składkę dla osób ranionych tam d. 16 z. m. Pospólstwo w *Manchester* dotąd jeszcze rzuca często kamieniami na pojedynczych żołnierzy milicyjnych, lub też innym sposobem ich napastuje. Dwóch takich żołnierzy padło niedawno ofiarą zemsty ludu. Raniono oraz niebezpiecznie żołnierza z 15go pólku dragonii.

Zaczęły się w *Chester* i *Lancashire* badania sądowe z powodu oskarżenia *Hunta* i współników jego, i zapewne niejaki czas potrwać. Sąd przysięgłych uznał z reformatorów, należących do rozruchu w *Macclesfield*, za winnych, i jednego na 18miesięczne, a drugiego na 6ściomiesięczne, więzienie skazano.

Sąd przysięgłych w *Chester* uchwalił podziękowanie dla jazdy milicyi w *Manchester* za rozpędzenie zgromadzonego ludu, i oświadczył się przeciwko reformatorom, którzy wolność mają w ustach, a oszukaństwo i rabunek w sercu, i którzy niegodziwość do tego stopnia posuwają, iż nawet nauki Pisma świętego podają w pogardę.

Czynią tu różne zakłady z powodu wybuchnąć mogącej wojny między Hiszpanią i północną Ameryką.

FRANCYA

Paryż, dnia 9 września. Marszałek *Souff* udał się z rodziną swoją do *St. Amand*, gdzie się urodził.

Jesliby Pan *Royer Collard* chciał koniecznie złożyć urząd Dyrektora Kommissyi oświecenia publicznego, w tym razie następcą jego ma być Pan *Portalis*, którego się powrotu z *Rzymu* spodziewamy, lub Margrabia *Fontanes*. Wspomniona kommissya wydała następujący ostateczny wyrok w sprawie profesora *Bavoux*: „Gdy tak z obrony, jakoteż sexternów nauczycielskich profesora *Bavoux*, pokazuje się, iż ten zamiast tłumaczenia praw, które były jedynym dawanej nauki przedmiotem, wdawał się w sądzenie o tychże prawach, i gdy tak nierostropne i zuchwałe zdania jego dały powód do kłótni i rozruchu uczniów w szkole prawa, oraz przertwania nauk, postępek więc profesora *Bavoux* zasługuje na publiczną naganą od Kommissyi oświecenia narodowego, która razem cofa udzielone mu tymczasowe zlecenie dawania nauki o prawach cywilnych i kryminalnych, stanowiąc, iż bez wyraźnego jej pozwolenia nie może publicznie nauczać. Wyrok niniejszy ma być przeczytany profesorowi *Bavoux* na ogólnym zgromadzeniu akademii.”

Pomiędzy wystawionemi w muzeum płodami przemysłu narodowego, jest także Chronometr (czasomiar) Pana *Peschot*. Kilku artystów i rękodzielników, których roboty szczególnie celowały, otrzymało od Króla ozdobę legii honorowej. Obecni tu właściciele znacznych rękodzielni bawelnianych, byli wczoraj u Monarchy, który z nimi długo rozmawiał. Pan *Gateau* wynalazł machinę do pompowania, daleko tańszą od zwyczajnej pompy, która za użyciem jednakowej siły bądź ludzi bądź koni, może dostarczać dwa razy więcej wody do wysokości, jaka się podoba.

Kurs wileń. na assyg.: rubel sr., 3 r. kop. 84½, dukat hol. nowy r. 11 kop. 25, stary r. 11, imperyal r. 57, kop. 30.

O g ł o s z e n i a.

1. Od Rządu Obwodu Białostockiego ogłasza się: iż będące w tutejszym obwodzie konsumpcyjne i propinacyjne pobory, postanowiono oddać w arendowną dzierżawę do 1823 roku; a zatym życzący wziąć takową dzierżawę, zechcą przybydź do 2go oddziału tego Rządu, z pewnemi ewikcyami odpowiedniami trzeciej części roczney odkupney summy, w następujących terminach: pierwszy dnia 2, drugi 10, a trzeci ostateczny 15 miesiąca okiobra terażniejszego roku, gdzie im będą okazane warunki i taryfy, podług których te pobory licytować się będą. Wiele z którego miasta wchodzi do skarbu arendy, przyłącza się tu osobna wiadomość.

Sekretarz Kardynałowski.

Teraźniejsza ilość dochodu z konsumpcyi i propinacyi.				
w Powiecie Białostockim	Konsumpcyi.		Propinacyi.	
	rubli	kop	rubli	kop
Z miast: Białegostoku	29568	25 $\frac{1}{2}$	18673	46 $\frac{1}{2}$
— — Zabłudowia	5400	—	—	—
— — Goniądzka . . .	5315	63 $\frac{3}{4}$	3092	37
— — Knyszyna . . .	2976	76 $\frac{1}{4}$	3228	46 $\frac{3}{4}$
— — Jasinówki . . .	1405	—	—	—
— — Suraża . . .	1107	24 $\frac{3}{4}$	1731	56 $\frac{1}{4}$
— — Choroszczycy	1633	81 $\frac{1}{2}$	—	—
O g ó ł	47411	71 $\frac{3}{4}$	26725	86 $\frac{1}{2}$
w Powiecie Bielskim				
Z miast: Bielska . . .	6910	20 $\frac{1}{2}$	10137	66 $\frac{1}{2}$
— — Brańska . . .	4340	67 $\frac{1}{2}$	2709	2 $\frac{1}{2}$
— — Orli . . .	5979	98 $\frac{1}{2}$	—	—
— — Bocków . . .	3632	10 $\frac{1}{2}$	—	—
— — Kleszczel . . .	2391	99	2363	26 $\frac{1}{2}$
— — Narwy . . .	1063	11	758	89 $\frac{3}{4}$
O g ó ł	24318	7	15968	85 $\frac{1}{2}$
w Powiecie Sokolskim				
Z miast: Sokółki - -	4677	39	6047	40 $\frac{3}{4}$
— — Wasilkowa - -	2658	10 $\frac{3}{4}$	2208	34 $\frac{3}{4}$
— — Dombrowy - -	2285	54 $\frac{1}{4}$	1152	—
— — Janowa - -	2870	23 $\frac{1}{2}$	3628	79 $\frac{1}{2}$
— — Korycina - -	800	—	—	—
— — Sidry - -	2126	8 $\frac{1}{2}$	—	—
— — Sucheywoli - -	3189	13	1450	—
— — Odelska - -	650	—	—	—
— — Nowogrodowa	1063	5	641	—
— — Kuźnicy - -	1771	73 $\frac{1}{2}$	810	—
O g ó ł	rubli 38028	kop. 82 $\frac{1}{4}$		
w Pcie Drohiczyńskim				
Z miast: Drohiczyzna -	2657	82	1997	6 $\frac{1}{2}$
— — Siemiatycz -	10409	57 $\frac{1}{2}$	—	—
— — Ciechanowca -	5315	52	—	—
— — Mielnika - -	797	33 $\frac{1}{2}$	1453	51 $\frac{1}{4}$
— — Niemirowa - -	797	33 $\frac{1}{2}$	—	—
w Ogule	19977	58 $\frac{1}{2}$	3450	57 $\frac{1}{2}$
Prócz tego krupkowe z miasta Sokółki - -	402	—	—	—

Zgodno: Sekretarz Kardynałowski.

DONIESIENIE TEATRALNE.

1. W następujący Wtorek to jest dnia 23 bieżącego mca i roku daną będzie na tutejszym teatrze wcale nowa Komedia heroiczna z francuzkiego PP. Boirie, Mellesville i Merle przetłómaczona w Warszawie, we trzech aktach, pod tytułem: Dwóch wielkich Piotrów, czyli Saardamski Woyt, w której to sztuce JPaní Ledóchowska, przed swoim wyjazdem do Warszawy, po raz ostatni da się widzieć na scenie Wileńskiej.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2 Od rządu gubernialnego Litewsko-Grodzińskiego ogłasza się: iż w gubernii grodzińskiej, mieście Stonimie znajdujący się murowany dwópiętrowy dóm, należący do tamiecznego obywatela żyda Chajma Owsiejowicza Lande, oddany w ewikcyę za obywatela Pttu Nowogrodzkiego, miasteczka Horodyszczka, żyda Wulfa Wilbiszewicza, zadłużonego skarbowi za rozmaite podjęte dostawki rubli assyg. 30,252 kop. 76, oceniony do 25000 rubli assyg., przeznaczony na sprzedaż z publicznego targu; dla nabycia takowego domu, wzywają się życzący, którzy zechcą przybydź dla targow do stonimskiego mieskiego ratusza, na terminy: pierwszy dnia 24, drugi 30 następującego mca oktobra, a na trzeci ostateczny dnia 28 mca nowembra terażniejszego roku, do tego gubernialnego Rządu. Septembra 11 dnia 1819 roku.

Sekretarz Kazimierz Siedlecki.

3 Od Rządu Gubernialnego wileńskiego ogłasza się, iż z powodu niejawienia się na dawniej naznaczone terminy, dla nabycia domu, w Szawelskim powiecie, miasteczku Janiszkach, żyda Abrama Chazena, postanowiono sprzedać, na zaspokojenie skarbowego poszukiwania w sprawie zmarłego już Kommissyoniera 8ey klasy Dersfeldena naznaczone nanowo terminy: dnia 20, 24 i 27 mca nowembra terażniejszego roku, a zatem życzący być uczestnikami licytacji i nabycia wspomnianego domu, zechcą przybydź na te terminy do tego Guber. Rządu. Dnia 28 augusta 1819 roku.

Assesor Iskrzycki. Sekretarz Nowicki.

3 Roku 1819 września 4 dnia. Mocą remisy Sądu Ziem. Szawelskiego, dnia 5 sierpnia b. r., zasłazy: Taxę i Exdywizyę majątku Beymayń, w pttocie Szawelskim leżącego, dziedzictwa J Pana Józefa Paszkowicza przeznaczający Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, w terminie cytowaną remisą zakreślonym dnia 1 terażniejszego mca do wspomnianych dóbr przybywszy, pierwsiastkowe załatwił stosunki, tudzież komportacyą wszelkich pism na 25 b. m. do Kancellaryi Ziem. Szawelskiej przeznaczył i na powtórny zjazd dzień 4 następnego mca listopada determinował, aby przeto wszyscy pretensorowie jawili się w Kur. Lit. awizując nieprzybywającym amisyą zapisać deklaruję.

Sądu Taxatorsko-exdywizorskiego Regent Ildefons Demontowicz.

3. Niżej podpisana z najwyższym uczuciem żalu utraciła męża swojego ś. p. Stanisława Kulikowskiego Szamb. b. dworu Pols. który niezostawił po sobie majątku leżącego, lecz w obligach i ruchomości. Fundusz ten jego został urzędowie spisany, dla wręczenia go successorom. Gdy zaś dotąd żaden się nie znalazł, a kredytorowie zeszłego Szambelana niżej podpisaną kilku już pozwami zaadcytowali, przeto podaje niniejsze do Gazet ogłoszenie, aby successorowie, tak dla przyjęcia pozostałego po zeszłym Szambelanie Kulikowskim funduszu, jako też dla odpowiedzi pretensorom, zechcieli odezwać się i do Wilna przybyć. Dat dnia 9 7bra 1819 r. Elżbieta Kulikowska.

Roku 1819 7bra 10 dnia takowe ogłoszenie wolno drukować Adam Zapaśnik Sędzia Grodz. Wileń.